

körforgalmi csomóponttól D-re, a Tüzér utca Ny-i és K-i sávjában. A Ny-i részen, a domb 2/3 részén, a kb. 30–40 cm-es humuszréteg alatt megjelent a dolomitréteg, összefüggő sziklapadok. Objektumok vagy leletek nem kerültek elő.

A Tüzér utcától K-re eső sáv feltárása során csak újkori közműveket találtunk, régészeti lelet, jelenség itt sem került elő. Ugyanezen a telken, a beruházással érintett ÉNy-i saroknál kisebb próbaárkot húztunk. Ezt a közlekedési úttal Ny–K-i irányban párhuzamosan, a víz- és szennyvízvezetékétől D-re, a bekötőúttól É-ra jelöltük ki (Rhé Gyula ásatási területének közelében). Összesen 16 objektumot tártunk fel, amelyek elhelyezkedése cölöpszerkezetű építményre utal. Bronzkori edénytöredékek, állatcsontok, őrlőkövek(?) kerültek elő belőlük.

S. PERÉMI ÁGOTA

426. Vép, Csepregúti-völgyre-dűlőtől D-re (Vas megye) B?, Ró?, Kó?

2006. szeptember 30. és november 11. között logisztikai bázis építéséhez kapcsolódóan régészeti szakfelügyeletet tartottunk (Hrsz.: 0104, 0105/14, 0105/15, 0106/1). A hozzávetőlegesen 31 000 m² összfelület gépi humuszosásával párhuzamosan 80 régészeti jelenség felmérését, dokumentálását, ezt követően 22 régészeti jelenség „téliésítését” végeztük el. A tervezett beépítés a Surányi-pataktól K-re lévő földterazon, viszonylag sík terepen helyezkedik el. A humusz 25–60 cm között változó vastagságban jelentkezett, amely a terepen megfigyelt minimális szintkülönbséget eredményezte. A terület É-i határát képező, részben növényekkel borított egykori földút helyén régészeti jelenség nem került elő. Az utat korábban Savariaból Bassianaba vezető egykori római útnak tartották. A terepen tapasztaltak ezt cáfolják: a római út szétszántott kavicsávja – a helyszíni megfigyelések szerint – ettől kb. 20–30 m-rel északabbra, már a szomszédos földtáblában húzódott. A telek D-i oldalán húzódó, korábban kivágott nyárfás erdősáv területén régészeti jelenségeket megfigyelni nem lehetett. A régészeti jelenségek a zömében barna, ritkábban sárgásbarna altalaj feletti rétegben ez előbbtől némileg eltérő, sötétebb foltokként jelentkeztek. A megtalált jelenségek topográfiai elemzésre csak részben alkalmasak. Ennek oka, hogy a lelőhely határa az építkezéssel érintett terület határán kívül esik. Az objektumok térképre vitele révén nyilvánvalóvá vált, hogy a jelenségek zöme a vizsgált terület D-i felének közepén koncentrálódott, amelyeket K felől egy nagyjából 76 m hosszú, átlagosan 2–3 m széles árok zárt le. Az árok É-i negyedét egy kb. 2,5 m széles átjáró(?) szakította meg. A terület É-i szélén két, egymástól nem nagy távolságra elhelyezkedő, elnyújtott nyolcas alakú folt: kemence és munkagödre mutatkozott. A napvilágra került objektumokat is csupán felszíni jelenségeként vizsgálhattuk, belőlük csupán

a foltok felületén látszó leleteket gyűjtöttük össze. A szórványosan előkerült kerámiatöredékek alapján a jelenségek zöme őskoriként, feltételelesen késő bronzkoriként határozható meg.

Ettől markánsan elkülönülnek a vizsgált terület DK-i sarkában lévő 61. sz. és a 14. sz. jelenségek leletei, amelyek a közeli Váton folyó ásatáson előkerült 9–10. századi kerámiatöredékekkel mutatnak hasonlóságot. A 61. sz. jelenséget – a belőle előkerült római téglák és csatári kődarabok alapján – feltételelesen rómainak, esetleg középkorinak tarthatjuk. Egyértelműen erre az időszakra keltezhető leletünk nincs.

Munkatársak: Szilasi Attila Botond régésztechnikus-őskortörténész, Tárczy Tamás, V. Balogh Beáta régésztechnikus, Derdák Ferenc geodéta, Kiss Ernő Csaba restaurátor, Hódi Attila ásatási asszisztens.

SOSZTARITS OTTÓ – ILON GÁBOR

427. Vép határa

(Vas megye) Ő, Ró, N, Á, Kk

2006. február–márciusban terepbejárást végeztünk a 86. sz. főút új nyomvonalán. A Vép közigazgatási területére eső szakaszon három régészeti lelőhelyet azonosítottunk.

Majorúti-dűlő: A Kozár-Borzó-patak K-i ágától K-re emelkedő teraszon, a mai 86. sz. főúttól D-re római kori és késő középkori telepnyomot azonosítottunk. A felszíni leletanyag mintegy 200×120 m nagyságú területen belül néhány kisebb foltban, szórványosan jelentkezett. Bejártuk a 86. sz. főúttól É-ra lévő szántóterületet is, ott azonban régészeti lelet nem került elő.

Országúti-dűlő: A lelőhely Szombathely Zanat városrészétől K-re, a Kozár-Borzó-patak két ága közötti magasabb teraszon található. A lelőhelyet keresztül-szeli a 86. sz. főút, melynek építésekor régészeti jelenségek sérülhetnek. A területen római kori, Árpád-kori és késő középkori edénytöredékeket gyűjtöttünk. A leletek viszonylag nagy (É–D-i irányban 500 m, Ny–K-i irányban 250 m nagyságú) területen, de nem nagy sűrűségben kerültek elő. Szórványosan egészen a Kozár-Borzó-patak K-i ágának széléig találtunk edénytöredékeket.

Surányi-patak Ny-i oldala: A község határának É-i részén, a 86. sz. főút jelenlegi nyomvonalától D-re, a Surányi-patak Ny-i oldalán a patak hosszában több száz méter hosszan őskori, római kori és késő népvándorlás kori edénytöredékeket, valamint egy nagyobb paticsdarabot gyűjtöttünk. A közepes intenzitással jelentkező leletek helyenként egészen a patak közeléből kerültek elő. K-i irányban, a pataktól számított 200 m távolságig találtunk leleteket.

A régészeti leletanyag a szombathelyi Savaria Múzeumba került.

Munkatárs: Ritly Jenő.

TAKÁCS KÁROLY